

иниѣ да промѣнаватъ мѣстото си; както: човѣкъ, звѣрь, рыба, пчела.

2) Неодушевлени, които нѣматъ животъ и ленинѣ да промѣнаватъ отъ само себе си мѣстото си; както: книга, желѣзо, камыкъ.

3) Змствени, които мы не можемъ да видимъ, нѣ само ги изобразяваме въ ѹмѣтъ си; както: радость, душа, животъ.

§ 19. Существоителното име бѣва:

1) Сѣщо, което показва едно отдѣлено нѣщо отъ цѣлѣтъ рѣдъ; както: Драганъ, Тунджа, Търново, Пловдивъ.

2) Наричателно, което показва едно общо нѣщо и неотдѣлено отъ другитѣ нѣща, дѣто сѣ както него; както: човѣкъ, село, рѣка.

3) Сбирателно, което, въ единѣ дѹмъ, показва много нѣща еднакъвъ рѣдъ, скрани въ едно цѣло; както: сборъ, народъ, стадо, роѣкъ.

4) Змалително и ѹвеличително, съ които нѣщата се изявяватъ по малки или по голѣми отъ навъкиновѣнитѣ; както: детенце, душица, бѣнче; детѣще, душище, бѣнѣще; хлѣбецъ, жѣница, книжка.

§ 20. Общитѣ свойства на всѣкитѣ существоителни имена сѣ: рѣдъ, четъ и падежъ.

§ 21. Очержатъ на едно нѣщо, каквѣ да е нари-